

sættes også, at afgiften skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder samtidig med, at angivelsen indsendes.

Efter *stk. 7* kan tredjelandsvirksomheden få godtgjort afgift efter reglerne i momslovens § 45, stk. 1. Til grund for denne regel ligger en bestemmelse i Rådets direktiv 2002/38/EF, hvorefter en tredjelandsvirksomhed, der anvender særordningen, uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 86/560/EØF (13. momsdirektiv) får tilbagebetalt afgift i overensstemmelse med 13. momsdirektiv i stedet for at foretage fradrag efter artikel 17, stk. 2, i 6. momsdirektiv. Efter bestemmelsen i Rådets direktiv 2002/38/EF finder artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i 13. momsdirektiv ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med elektroniske leverancer, der er omfattet af særordningen.

Dette betyder, at medlemslandene ikke kan gøre tilbagebetaling betinget af, at tredjelande yder tilsvarende fordele med hensyn til omsætningsafgifter, jf. artikel 2, stk. 2, i 13. momsdirektiv, at medlemslandene ikke kan kræve, at der udpeges en repræsentant over for skatte- og afgiftsmyndighederne, jf. artikel 2, stk. 3, i 13. momsdirektiv, og at medlemslandene ikke kan udelukke visse udgifter eller underkaste tilbagebetalingen yderligere betingelser, jf. artikel 4, stk. 2, i 13. momsdirektiv.

I *stk. 8* fastsættes der nærmere regler om det regnskab, som tredjelandsvirksomheden skal føre med hensyn til de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Det fremgår af bestemmelsen, at regnskab efter anmodning skal gøres elektronisk tilgængeligt for de statslige told- og skattemyndigheder, og at dette skal ske inden for den tidsfrist, som de statslige told- og skattemyndigheder fastsætter i anmodningen. Reglerne om de statslige told- og skattemyndigheders elektroniske adgang gælder, uanset om disse myndigheder repræsenterer Danmark i egenskab af at være identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland, jf. definitionen af disse begreber i forslaget til affattelse af *stk. 2*. I overensstemmelse med direktivet skal regnskabet opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

Efter *stk. 9* bemyndiges skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om særordningen. Formålet med den foreslåede bestemmelse er blandt andet at give mulighed for at præcisere, uddybe eller justere procedurer i forhold til de afgiftspligtige, når de første praktiske erfaringer med ordningen er indhøstet.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil også blive anvendt til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger virksomheder under særordningen skal give de statslige told- og skattemyndigheder i forbindelse med, at

virksomheden tilslutter sig særordningen. Efter direktivet skal virksomheden give følgende oplysninger til identificering af virksomheden; navn, postadresse, elektroniske adresser med websteder, eventuelt registreringsnummer i virksomhedens hjemland og en erklæring om, at virksomheden ikke er registreret i EU. Virksomheden skal meddele de statslige told- og skattemyndigheder enhver ændring i de afgivne oplysninger.

Efter direktivet skal de statslige told- og skattemyndigheder identificere en virksomhed under særordningen ved hjælp af et individuelt nummer (identifikationsnummer). Myndighederne skal elektronisk meddele virksomheden det identifikationsnummer, der er tildelt denne.

Skatteministeren vil ved bekendtgørelse fastsætte regler om, hvilke oplysninger virksomheder under særordningen skal give på afgiftsangivelsen. Efter direktivet skal angivelsen indeholde identifikationsnummeret samt for hver enkelt forbrugsmedlemsland, hvor afgifter er forfaldne, den samlede værdi uden moms af leverancerne af elektroniske tjenesteydelser for indberetningsperioden og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb. De gældende afgiftssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal også angives.

Efter direktivet kan identifikationsmedlemslande, der ikke har indført euroen, kræve, at afgiftsangivelsen skal udarbejdes i den nationale valuta. Det er tanken at benytte denne bestemmelse således, at skatteministeren ved bekendtgørelse fastsætter regler om, at afgiftsangivelsen for virksomheder, der vælger Danmark som identifikationsland, skal udarbejdes i danske kroner.

Hvis leverancerne er foretaget i andre valutaer, skal efter direktivet anvendes kursen på den sidste dag i indberetningsperioden, når afgiftsangivelsen udfyldes. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. Det er tanken, at skatteministeren fastsætter reglerne herom ved bekendtgørelse.

Efter direktivet kan identifikationsmedlemslande, der ikke har indført euroen, kræve, at virksomheder under særordningen skal indbetale momsen til en bankkonto, der føres i den nationale valuta. Det er tanken at benytte denne bestemmelse i direktivet således, at skatteministeren ved bekendtgørelse fastsætter regler om, at momsen skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder på en bankkonto, der føres i danske kroner.